

§ 23

I lov om lens, stamhuses og fideikommissgodsers samt de herhen hørende fideikommisskapitalers overgang til fri ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 638 af 16. september 1986, som senest ændret ved lov nr. 222 af 10. april 1991, foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Justitsministeren kan fastsætte regler om midlernes forvaltning og anbringelse.«.

§ 4. Forinden besiddelsen overgår til fri ejendom, skal lensnævnet fastsætte den erstatning, som det anses rimeligt at yde den successionsberettigede slægt i anledning af successionsrettens bortfald.

Stk. 2. I almindelighed skal denne billighedsersatning bestå deri, at to femtedele af de værdier, som overtages af besidderen, efter fradrag af den på disse hvilende lovlige gæld, sikres de 2 personer med halvdelen til hver, der i tilfælde af, at majoratet eller dets substi-

tution var vedblevet at bestå som sådant, successivt ville have tiltrådt besiddelsen ved de 2 nærmest påfølgende besidderskifter. I dette øjemed skal ved frigørelsen af de nævnte to femtedele i form af obligationer forblive under lenskontrollen. Så længe den frigørende besidder lever, modtager han renten af de henlagte midler. Ved hans død udbetales den første halvdel til den person, som da ifølge den for majoratet gældende successionsorden ville have været berettiget til at tiltræde besiddelsen, hvis majoratet ikke var overgået til fri ejendom, samt, så længe han lever, renten af den anden halvdel, og når også denne person er død, udbetales den sidste halvdel til den, som da ville have været nærmeste successor.

Stk. 3. Undtagelsesvis kan dog, hvor særlige forhold gør det rimeligt, denne almindelige norm fraviges ved bestemmelse af lensnævnet. Sker dette, kan lensnævnets afgørelse såvel af besidderen og nærmeste successionsberettigede slægt i øvrigt, valgt af denne efter regler, der fastsættes af justitsministeren, indbringes for det i § 9 omtalte overnævn.